

[பதிவுகள் இதழில் ஏற்கனவே வளிவந்த படபைப்புகள் அவ்வப்போது ஒருங்குறி எழுத்துருவில் மீள் பிரசுரம் செய்யப்படுகின்றன. அந்த வகையில் இதுவுமொன்று. சில்லையிர் சிலை வராசனின் கவிதைகளை ஒரு அரைகுறை விமர்சகர் **Blank Verse** என்று விமரிசிக்கப் போய் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியிடம் வசமாக வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டார். அதன் விளைவே கீழ்க்கண்டது. இச்சமயத்தில் பரோசிரியர் கலைசபதி அவர்கள் தனது 'ஓப்பியல் யாப்பிலக்கணம்' நூலினை அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமிக் கேசமர்ப்பணம் செய்திருந்ததை ஞாபகப்படுத்துவதும் பொருத்தமானதே - பதிவுகள் -]

சமீபத்தில் கொழும்பில் நடபெற்ற ஒரு நாடகத்தொடக்க விழாவில் பசீய ஒரு பட்டதாரி சிறு கதாசிரியர், சில்லையிர் சிலை வராசனின் கவிதைகளைப் பற்றிப் பசேும்போது அவை வறும் **Blank Verse** என்று குறிப்பிட்டாராம். இத்தகயை தீர்ப்பை அளிக்க, ஒருவருக்கு யாப்பிலக்கணம், தமிழில் மட்டுமல்ல, ஆங்கிலத்திலும் நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு தெரியாமல் வாய்ப்பிளந்தால் அவரது அறியாமையின் நாற்றந்தான் ஊரெல்லாம் பரிமளிக்கும். பட்டதாரிச் சிறு கதாசிரியரின் பசேசு இதற்கு நல்ல உதாரணமாக அமர்த்துள்ளது.

நமது நாட்டிலுள்ள 'மரபு'களில் ஒன்று, நாலு நூல்களை நெட்டுருப் போட்டு, நான்கு முறை நூன் சித்தியும் ஐந்தாம் முறை மின்றாம் வகுப்பில் முழுச் சித்தியும் பெற்றுப்

பண்பிதரோ, பட்டதாரியோ ஆகி விட்டால் அவர் ஒரு பதித்தவர் என்று கணித்துக் கொள்வதாகும். ஆனால் அவர்களில் பலர் பாடப் புத்தகங்களதைத் தவிர வேறெதையும் பதித்தவர்களல்ல. இங்கு நான் ஒரு களே வியை எழுப்ப விரும்புகிறேன். தொல் காப்பியத்தின் ஒரு பகுதியையும், திருவாசகத்தின் ஒரு பகுதியையும், பாரதத்தின் இரண்டாம் சரங்கத்தையும் பள்ளிக் குச்சினென்று பதித்துப் பற்றுவனா அல்லது வீட்டிலிருந்து கொண்டே மீன்று நில் களையும் முழுவதும் கற்றவனா அவற்றை முற்றாகப் பதித்தவன்? ஞானசம்பந்தர் ஒத்தாணர்ந்தவர், மூலபாலைக் குடித்தே முழு அறிவும் பெற்றவர் என்கிறார்கள். ஒரு சில பண்பிதர்களும் பட்டதாரிகளும், ஏன் பயிற்சி பெற்ற தமிழ் வாதியர்களில் சிலர் கட்ட, தம்மை ஞானசம்பந்தர்கள் என்றுதான் காட்டப் பார்த்துகிறார்கள்.

யாப்பிலக்கணத்தகை கற்காமலே அது பற்றித் தீர்ப்புக் கற்றத் தமக்கு உரிமையுண்டு என்று அவர்கள் நின்கைகிறார்கள். இப்பிப்பிட்ட ஒரு பயிற்சி பெற்ற தமிழ் வாதியார் - நான் முன்னகே கற்றிய பட்டதாசி சிறு கதாசிரியரால் 'சொறி விமர்சகர்' என்று ஒரு முறை வர்ணிக்கப்பட்டவர் - நான் சில ஆண்டுகட்கு முன்பே 'வெண்பா எழுதுவது எப்படி?' என்ற யாப்பிலக்கணம் சம்பந்தமான தொடர் கட்டுரையை வீரகச்சேரியில் எழுதியபோது, அதில் ஏதோ பிழை இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார் இப்போ சத்தெழுமடிந்து போன ஒரு யாழ்ப்பாண ஏட்டில்! ஆனால் என்ன பிழை என்று அன்றும் காட்டவில்லை, இன்றும் காட்டவில்லை. பிழை இருந்தால் அல்லவா காட்டுதற்கு? மலேயம் பிழை காட்டுவதற்கு அவருக்கு யாப்பிலக்கணம் பிழையற்றத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவர் அந்த நிலையில் இல்லை. இருந்தாலும் பச்சே துணிவு கொண்ட விட்டார்! ஏன்? அவர் தமிழ் வாதியார்; ஒத்தா உணரக் கட்டிய ஞானசம்பந்தர்! பதித்திராவிட்டாலும் பதித்திரும்பார் என்று எண்ணக் கட்டிய மௌடீ கங்கள் எம்மிடையே பலர் உண்டு என்பது அவருக்குத் தெரியும், அதுதான் அவ்வளவு துணிவு!

Blank Verse பற்றிப் பச்சேயவருக்கு ஆங்கிலப் பிப்பி உண்டு. ஆனால் அது பற்றிப் பச்சே ஆங்கிலமொழி அறிவு மட்டும் போதாது. ஆங்கில யாப்பிலக்கண அறிவு வேண்டும். மலேயம் சிலலையைப் கவிஞன் தமிழ்க் கவிஞன். அவனது கவிதை எந்த தமிழ் யாப்புக்குள் அடங்குகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளத் தமிழ் யாப்பிலக்கண அறிவும் வேண்டும். இரண்டும் தெரியாதவன், ஓப்பியல் யாப்பிலக்கண சம்பந்தமான இந்தப் பிரச்சினைப் பற்றிப் பச்சேவே கட்டாது. எந்த ஜனநாயகத்திலும் இந்த உரிமையை நாம் மறுத்தேயாக வேண்டும். இரண்டும் தெரியாமலே இந்த மௌடீ கம் தான் ஒத்தா உணரக் கட்டிய ஒரு ஞானசம்பந்தர் என்ற எண்ணத்தில் போலும் தன் வாயைப் பிளந்து வாந்தி எடுத்தது! ஆனால் அந்த வாந்தியில், பார்ப்பனக் குறவனின் பால் மணம் வீசவில்லை; சாராய நடுபி தான் சந்தி சிரித்தது! என்னபை பொறுத்தவரையில் நான் பண்பிதரல்ல, பட்டதாரியல்ல, பயிற்சி பெற்ற தமிழ் வாதியுமல்ல, ஒத்தாணர்ந்த ஞானசம்பந்தன் என்று மார்த்தட்டி நிற்க! ஒரு சிலவற்றையேனும் ஒதியுணர்ந்த, சாதாரண மனிதன் நான். உலகில் எட்டு அதிசயம் என்றெல்லாம் ஏத்தேதோ சொல்லுகிறார்கள் இன்று. இதில் நான் கண்ட பரேதியம் என்னவென்றால், விஷயத் தெரியாதவர்கள் மிகத் துணிவுடன் விஷயத் தெரிந்தவர்கள் போலப் பச்சே முன் வந்து விடும்வதுதான். இந்த அதிசயத்தைப் பார்த்த பிறகு மற்ற அதிசயங்களை நேரில் சினென்று பார்த்துக் கொண்டேயுமென்ற ஆசையே எனக்கு இல்லாமல் போய் விட்டது.

பண்டிதத் தராதரப் பத்திரமோ, பட்டதாரித் தராதரப் பத்திரமோ, வாய்க்கு வந்ததை எல்லாம் உளறுவதற்கு லசைனெஸ் அளிக் கிறதென்று எவரும் எண்ணக் கூடாது! 'எப்பொருள் யார் வாய்க் கட்டேபினும் எப்பொருள் எத்தன்மதை தாயினும், அப்பொருள் மயெப்பொருள் காண்பதறிவு' என்ற வள்ளுவன் கருத்து, இன்றைய உலகின் கருத்து என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். இத்துடன் பீடிகை போக நான் எடுத்துக் கொண்ட ஓப்பியல் யாப்பிலக்கண விவகாரத்துக்கு வருவோம்.

முதலாவதாக, **Blank Verse** என்றால், வறும் செய்யுள் என்று மொழிபெயர்த்துக் கொண்டு, வறும் செய்யுள் என்றால் வற்றுச்சு செய்யுள் என்று வியாக்கியானம் செய்து, 'ஆகா வற்றுச்சு செய்யுள் என்றால் மோசமான செய்யுள்!' என்று ஆர்ப்பரிக்க, இலக்கணம் தரியாத, ஒத்தாணர்ந்த, 'மரபு' காக்க முற்பட்ட மௌடீ கங்களால்தான் முடியும்! 'வண்பா' என்றால் 'வள்ளைக் கவி'. வள்ளைக் கவி என்றால் ஆழ்ந்த பொருள் அமையக் கவி. அதனால்தானே 'வள்ளைக் கவி காளமகேமே! உன்கள்ளக் கவிக் கடையைக் கட்டு' என்று அதிமதுரன் பாடினான், என்று யாராவது ஆர்ப்பரித்தால் அது எத்துனை அபத்தமோ அத்தகைய அபத்தம் தான் **Blank Verse** பற்றி இப்படி நினைப்பதும். **Blank Verse** என்றால் வற்றுக் கவி அல்ல. வண்பா என்பது வள்ளைக் கவி அல்ல. **Blank Verse** ஒரு ஆங்கிலப் பாவினம். வண்பா தமிழ்ப் பாவகைகளான வண்பா, கலிப்பா, வஞ்சி, ஆசிரியம் என்ற நான்கு பாக்களில் ஒன்று.

Blank Verse இன் இலக்கண அமதை பின் வருமாறு;

அதில் எதுகை இருக்கக் கூடாது. எதுகை என்றதும் இந்தப் பட்டதாரிகளும் பண்டிதர்களும் தாம் ஒத்தாணர்ந்த யாப்பிலக்கண, அறிவோடு 'எதுகை - கை எது?' என்று கட்டைக் கொண்டு கிளம்ப வேண்டாமென்று அவர்களே மிகத் தாமதமையுடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன். இன்னும் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பண்டித விததுவான் யாப்பிலக்கணம் என்றால் எதுகையும் மோனையும் தான் என்று எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்; அவர், - அதெப்படி? எதுகை இல்லாமலும் ஒரு பாட்டா? என்று கட்டைக் கொண்டு வரலாம். கரை போட்ட துணியில் அழகிருக்கிறது. ஆனால் கரை போடாத துணியிலும் இன்னொரு வகை அழகு இருக்கத் தான் செய்கிறது என்பதுதான் நாம் இவருக்கு அளிக் கக் கூடிய பதில்! ஆனால் அதைப் புரிந்து கொள்ள அழகுணர்ச்சி வேண்டும். அது அவரிடம் இருக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்ததுதான் அவர் நம்பதில்லை ஏற்றுக் கொள்வார். இது ஆங்கில இலக்கண விவகாரம். ஆங்கில யாப்பின் படி **Blank Verse** இல் எதுகை இருக்கக் கூடாது. மோனை இருக்கலாம் அன்றி இல்லாதிருக்கலாம். மோனை என்றதும், இது மகனே என்பதன் மரபு உயாழ்ப்பாணப்பகுதியில் வழங்கும் ஒரு கொட்டுந்தமிழ்ப் பிரயோகம் என்று ஆர்ப்பரிக்க வேண்டாமென்று இந்த அரகைமுறை படிப்புள்ள பட்டதாரிகளையும் பண்டிதர்களையும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். உளறும் லசைனெஸ் பெற்றவர்களல்லவா? அதனால்தான் இவ் வேண்டுகோள். ஆனால் அளவொத்த அடி வேண்டும். அடி என்றதும் கையால் அடித்தல், காலால் அடித்தல்

அல்ல. அபி என்றால் வரி. வரி என்றால் திருமணம் சயெ, சூயம் வரி என்றெல்லாம் பாதை தவறிப் பசேலாம் பத்திரம் பெற்ற பட்டதாரிகள். பத்திரம் இருக்கும் போது பயம் உண்டோ? ஆனால் அஞ்சுவது அஞ்சாமல் பதேமனை என்பதை நான் இங்கு சூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அல்லது அபி விழலாம். அபி என்றால் பொல்லடி மட்டும்ல்ல, சொல்லடியும் கல்லடியும் தான். ஒரு வகைச் சீரில் இயங்க வணேடும். சீர் என்றதும் சிறப்பு, சீர் வரிசை என்று ஒத்தாணர்ந்தவர்கள் பொருள் தர முன் வரலாம். இது யாப்பிலக்கணச் சீர்; நீங்கள் நின்கைக்கும் சீர் அல்ல. இந்த **Blank Verse** இற்கு ஒரு உதாரணத்தைத் தந்து அதை அலகிட்டும் பார்ப்பது நல்லதென்று நான் நின்கைக்கின்றேன். பட்டதாரிமெளடீ கம் **Blank Verse** என்றால் என்ன என்று இதைப் பார்த்தாவது புரிந்து கொள்ளட்டும்.

O, swear not by the moon, the inconstant moon,
That monthly changes in her circled orb, (Shakespeare, Romeo Juliet)

இதில் எதுகை கிடையாது. முதல் அடியில் மோனையில்லை. இரண்டாம் அடியில் **Changes in her circled orb** என்று வருவது மோனை. மோனை வரலாம்; அல்லது வராது விடலாம்... ஓவ்வொரு அடியும் ஐந்து சீர்கொண்ட **Pentameter** என்ற அடிகள். ஆகவே அளவொத்த அடிகள். இதில் காணும் சீரின் பெயர் **Lambic**. இரண்டு அடிகளும் ஒருவகைச் சீரிலேயே இயங்குகின்றன. **Blank Verse** என்பது இதுதான். இது போல் அமைந்ததைத் தான் ஆங்கில யாப்பில் **Blank Verse** என்று அழைப்பார்கள். ஆனால் ஆங்கிலத்திலும், இதர மனோட்டும் மொழிகளிலும் **Verse Libre** அல்லது **Free Verse** என்று இன்னொன்றும் உண்டு. அதற்குத் தான் விதிகள் கிடையாது. எதுகை, மோனை, அளவு, சீர், தளை என்பன எதுவுமே கிடையாது அதற்கு. ஆனால் அதற்கும் இலக்கண அமைதி ஒன்றுண்டு. கபிரும் பொருள் கவிதைத் தன்மை கொண்டதாயிருக்க வணேடும். **Cadense** என்ற இன்னிசை அதில் ஒழுக வணேடும். **Blank Verse** ஆங்கிலத்தில் எப்படிப் பட கவிஞர்களால் இதுவரை எழுதப் பட்டும் எது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதும் நல்லது. உலகின் மிகச் சிறந்த கவிஞன் என்று பலரால் கருதப்படும் ஷேக்ஸ்பியரின் கவிதை, பெரும்பாலும் இந்த எதுகையைற்ற **Blank Verse** ஆல் தான் எழுதப் பட்டும் எது. டனீசன், மார்க்ஸோவ், மில்டன் எல்லோரும் தம் நீண்ட காவியங்களை இந்த **Blank Verse** இல் தான் எழுதினார்கள். பெரும்பாலும், தமது சிறுகவிதைகளில் தான் இக்கவிஞர்கள் எதுகையை உபயோகித்துள்ளார்கள்.

சரி, இதுவரை ஷேக்ஸ்பியரின் **Blank Verse** ஐப் பார்த்தோம். இனி, தான் தோன்றிக் கவிராயர் என்னும் சில்லையர் சிலை வராசனின் கவிதைகளை அலகிட்டும், அவற்றில் **Blank Verse** என்ற யாப்பின் தன்மைகள் ஓரளவாவது இருக்கின்றனவா என்பதை ஒருவகை ஓப்பியல் யாப்பிலக்கண முறையில் கவனிப்போம்.

சில்லையர் சிலை வராசன் வண்பாக்கள், விருத்தங்கள், சிந்துக்கள், ஆசிரியப்பாக்கள்,

கட்டளகைக் கலித்துறை என்ற பலவித பா வகைகளிலும் தமது கவிதைகளைப் புனைந்து தமிழன் னையின் பாதங்களில் சட்டியிருக்கிறார். இவையாவும், அவற்றுக்குரிய இலக்கணத்துக்குள் அமைந்திருக்கின்றனவே அல்லாமல் **Blank Verse** என்ற கவி உருவத்தின் தன்மைகளைப் பற்றவில்லை. பொதுவாகக் கவி அரங்கங்களில் அவர் பாடும் பாடல்கள் வண்டளை தழுவிய ஒரு புதிய கவி உருவமாகும். இது பாரதிதாசன் போன்ற பெருங் கவிஞரால் கையாளப் பட்டது, இன்று தமிழக் கவிஞர் பலராலும் உபயோகிக்கப் படும் ஒன்று. இக்கவி உருவத்திற்கு உதாரணமாக சிலைவராசன் கவி அடிகள் ஒன்றிரண்டை இங்கு அலகிடும்புப் பார்ப்போம்.

யாழ்ப்பாணச் சாமி தனகை
காழ்ப்பால் இகழ்ந் தழெழுதும்
கழ்ப்பானைப் பண்டிதரகை
கூட்டுதற்கே வந்துள்ளனே!

இது பின்வரும் சீ ரமதை:

தமோங்காய் - கவிளங்காய்
தமோ - கருவிளங்காய்
தமோங்காய் - கவிளங்காய்
கவிளங்காய் - தமோங்காய்

இவையாவும் வண்டைப்பாவில் பயிலும் சீர்கள். காய் முன்னரே, மா முன் நிரையும், நிரை முன் நரே, வரவது வண்டளை. தளை அமதை சரி. இப்புதிய பாவினத்தில், சாதாரணமாக, குறளைப்போல, இணை எதுகையே வரும். ஆனால் இவரது அடியிலோ யாழ், காழ், கழ் என்று மீன்று எதுகைகள் வந்துள்ளன. ஆகவே, எதுகையமதை தவேகை கதிகமாகவே இருக்கிறது. முதலடியில் இரண்டு எதுகை விழுந்து விட்டதால் மனை அவசியமில்லை. ஆனால் அங்கும் 'யா'வாக்கு 'இ' மனையாக விழுகிறது. சொல்லாட்சியில் கவிஞர் வல்லவராய் இருப்பதால் அவரால் தவேகை கதிகமாகவே எதுகைகளையும், மனைகளையும் அள்ளி வீச முடிகிறது. தமிழ்ப் பாட்டில் எதுகை மனை நயம் அதிகமாயிருப்பது குற்றமல்ல, தனிச் சிறப்பு எனக் கருதப்படுகிறது என்பதையும் நான் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நிச்சயமாக இது **Blank Verse** அல்ல. அதில் எதுகையே இருக்கக் கூடாது. சிலைவராசனின் கவி அதற்கு முற்றிலும் முரணானது. அப்படியானால், இது **Verse Libre** ஆக இருக்கலாமோ? அதுவும் முடியாது. ஏனெனில் அவ்வொத்த அடிகள், அதுவும் தளைச் சிறப்புக் கொண்டவை, எதுகை மனை எல்லாம் கொண்டவை, எப்படி **Verse Libre** ஆக முடியும்?

அதுவும் முடியாது. ஆகவே செல்வராசனின் கவியரங்கக் கவிதைகள் **Blank Verse** அல்ல' வறே பாவினம். உண்மையைச் சொல்லப்போனால் செல்வராசன் இதுவரை எழுதாத பாவினங்களில் ஒன்றுதான் **Blank Verse**. அவர் எதுகயைற்ற பாட்டு எழுதினதே கிடயாது. எதுகயைற்ற பாட்டுத்தான் **Blank Verse**.

ஏன், இந்தப் பட்டதாசிச் சிறுகதையாளர் பசீய கட்டத்திலயே செல்வராசனின் கவி மழை பொழிந்தது. அதுகட்டப்றொடவைண்பா (சிலர் இதகைக் கலி வண்பா என்று அழதைதலும் உண்டுவில் தான் பொழிந்தது. உதாரணத்திற்குச் சில வரிகளையிங்கு தருகிறேன். சீ ரமதை, தளயைமதை, எதுகை, மோனையெல்லாம் சரிவர அமைந்தப்றொடவை அது:-

'.....
பாராட்டவைப் பெற்றவர்கள் பாலவும் பீ ரிசுடன்
சீ ரான ஆறுமுகச் செல்வனும் - ஆராய்ந்து
செய்யும் கருமம் சிறப்பாகச் செய்பவர்கள்
எய்யும் இலக்கறிந்தே எய்பவர்கள் - ஐயமிவண்
சற்றுமில்லை அன்னார்கள் காரியத்தசைச் சாதிப்பர்
முற்றும் சிறப்பாய் முடிப்பார்கள்!'

இவ்வாறு அழகானச் செல்லும் ப்றொடயையே இது. ஆனால் **Blank Verse** தமிழிலும் உண்டு. அது ஒரு வகைய ஆசிரியம். ஆசிரியத்தில் எதுகையெல்லாம்; அல்லது வராத விடலாம்.

அளவொத்த அடி, எதுகையினமை, மோனையெருத்தல் அல்லது இல்லாதிருத்தல் ஓரே வகையச் சீ ர இவையெல்லாம் அமைந்த எதுகையெற்ற நிலையெண்டில ஆசிரியம் - அதாவது கடையிடிகு முன்னடி முச்சீ ராக வராத ஆசிரியம் -

ஏறக்குறைய, ஏன் முற்றாகவே ஆங்கில **Blank Verse** இற்குச் சமம் என்று க்றலாம். ஆனால் இவ்வகைய **Blank Verse** தமிழில் கவிஞர்களின் விருப்பினையெனவே இதுவரையெறிவில்லை. செல்வராசனும் இதுவரையெனகையானடது கிடயாது. அவர் இதுவரையெழுதாத பாவினம் உண்டானால் அது **Blank Verse** தான்.

விஷயம் இவ்வாறிருக்க செல்வராசனின் கவிதையை ஆராய்ந்து, அது **Blank Verse** என்கிறார் பட்டதாசிச் சிறுகதையாசிரியர், ஓபியல் யாப்பிலக்கணம் அறிந்த மதோவி போல!

000000000000 00000000000 0000000000!

Written by - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி -

Tuesday, 19 July 2011 05:03 - Last Updated Wednesday, 20 July 2011 05:23

'தவேதகைள் பபோவதற்குச் சும் இடங்களிலும் குட்டிச் சாத்தான் நாணாது சலெல்லுமாம்'
என்ற வசனம் தான் எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது, இதைப் பார்க்கும் பொழுது!

நன்றி: மீள்பிரசுரம்: 31 ஜூலை 1970 - தசோபிமானி -
வசந்தம் நவம்பர் 1965

மீள்பிரசுரம்: பதிவுகள் மார்ச் 2004; இதழ் 51
<http://www.geotamil.com/pathivukal/ankonblankverse.html>